

Pouštění žilou



Pouštění žilou je odebrání malého množství krve s cílem léčení nebo prevence onemocnění. Pouštění žilou vycházelo z představy starověké medicíny, že zdraví pacienta souvisí s rovnováhou tělesných tekutin. Zavedení této techniky je často připisováno Galénovi, který metodu popsal a používal, ale pouštění žilou bylo praktikováno již dříve v Mezopotámii či Egyptě. Použití této techniky přetrvalo více než 2000 let až do konce 19. století. Z pohledu moderní medicíny je metoda vhodná jen v několika málo případech a ve všech ostatních pacientovi škodila.

V současnosti je metoda indikována u sekundární polyglobulie, chorobných stavů způsobených zvýšeným počtem erytrocytů a některých druhů kožní porfyrie.

Zajímavost

Dříve, před objevem vazodilatačních přípravků, se metoda s úspěchem používala i v případě léčby náhlého selhání srdce. Při selhání levé srdeční komory, která odebírá krev z plicního oběhu a čerpá ji do velkého krevního oběhu, se hromadí krev pod zvýšeným tlakem v plicním oběhu, tekutina z ní prosakuje do plicních sklípků, naplňuje je a nemocný se vlastně "utopí" ve vlastní tělesné tekutině. Odebráním několika decilitrů krve se sníží krevní tlak, a to i v plicním oběhu a pacientovi se může podstatně ulevit během desítek minut. ^[1]

Odkazy

Související články

- Venepunkce
- Hemochromatóza

Reference

1. ČIERNIK, Matej. Smutné omyly medicíny. Objective Source E- Learning [online]. Praha, 12.10.2011 [cit. 2012-05-14]. Dostupné z: <http://www.osel.cz/5925-smutne-omyly-mediciny.html>